

שאלה של מחסור: איך חוסכים מים באיטליה?

פיתוח ישראלי פשוט יכול לשמש פתרון לבעיה גלובלית קשה ולסייע לחסוך במים - תוך חסכון בעלויות - גם במדינות בהן אין מחסור

אופירה אילון | 24/7/2012 16:28

תגיות: חסכון במים, איטליה (סביבה)

בשנת 1987 פורסם דוח מכונן, "עתידנו המשותף" בוועידת האו"ם, הנקרא בפי כל, דוח ברוטלנד. הדוח עסק בסוגיות ובעיות שונות הנובעות משינויי אקלים. בין השאר: בעיית המשאבים המתכלים, הצורך בפתוח בר קיימא וההכרה כי עלינו לקחת בחשבון את התדלדלות המשאבים בעת השאיפה האין סופית לשפר את רמת החיים שלנו. גולת הכותרת בדוח כללה את ההתייחסות לכדור שבו אנחנו חיים. ההבנה שעל מנת לשמור על כדור הארץ חייב להתנהל מאמץ גלובלי משותף, כאשר מאמץ זה חייב לבוא לידי ביטוי גם במדינות בהן, לכאורה, לא קיים מחסור.

◀ **בואו להיות חברים של nrg ירוק גם בפייסבוק**

קחו לדוגמה את בעיית המים, שנחשבת בעיה אמיתית בעולם. טיול משפחתי בצפון איטליה, גילה לתדהמתי שבאיטליה אין מודעות לנושא. בכל מקום מים זורמים, בכל עיירה מזרקה עם מים שזורמים הישר מבטן ההר בכל שעות היממה, מים זכים, קרירים, זמינים, רבים.

יושבים עם הילד לאכול פיצה והוא נוטל את ידיו המלוכלכות בברזיה הציבורית, רוכב אופניים יגע מגיע למזרקה ויימלא את בקבוקו במים מרעננים, הכלב הצמא גם הוא מקבל זוכה לרוויה. אלא שזה לא המסר על עתידנו המשותף. בפועל, למעשה, אותו ילד ואותו רוכב אופניים לא יוכלו להפנים כי יש בעיית מים עולמית. הם לא יוכלו להבין כי פחות מ-2.7% מהמים בעולם הינם מים מתוקים, ומתוכם, כ-2.1% הם מים מתוקים אצורים בקרחונים, כך שאינם זמינים כלל לשימוש.

◀ **למה לא להשתמש במים פעמיים?**

◀ **מחקר: חסכון במים עדיף על התפלה**

◀ **מקורות: הישראלים הבינו חשיבות חיסכון מים**

להשתמש בבזבז

אותו ילד ואותו רוכב אופניים לא יוכלו להבין את הצורך לצמצם ולייעל את השימוש במים. הם גם לא יבינו כי יש אפילו היום בעולם אנשים (בעיקר נשים), שנדרשות ללכת קילומטרים מדי יום ולחזור לכפר עם דליי מים מהנהר או האגם, וגם לא יקלטו שיש סיכוי שילדיהם יסבלו ממחסור במים כי גם איטליה עשויה להיחשף לבעיות מים, לאור שינויי האקלים הצפויים.

רק בעת מחסור אנו יכולים להבין מהי בצורת. והבצורת במשאבים אינה רק נחלת המים, היא גם נחלת האנרגיה (שהחלו, בצדק, לננותה בימים חמים אלה בישראל "בצורת בחשמל"). נחלת המתכות הנדירות, נחלת השטחים הפתוחים, נחלת החופים והחולות הנוודים.

כל אלו, משאבים שכבר היום ברור לכולם שהם במחסור, ועד שחסרונם אינו מורגש, יש לנו נטייה להשתמש בהם בזבז. אבל מעבר לחסכון ישנה סוגיה נוספת שעולה בגלל, או בזכות, בעיית המחסור, שכן מחסור הוא עילה טובה ליזמות וחדשנות. באותו טיול לצפון איטליה פגשתי חקלאי בעמק נון, איתו שוחחתי ארוכות.

אותו חקלאי מגדל תפוחים, כ-10 שנים הוא משקה את מטעיו בטפטפות ישראליות של חברת נטפים. הטפטפות הללו, הן בהחלט בבחינת "למכור קרח לאסקימוסים". אבל המוצר הזה, שחוסך מים, עלויות וכן תפעול שוטף של מערכות השקיה אחרות, בהחלט העלה אצלי את תחושת

ה"גאוה הישראלית".

הוא הוכיח שפיתוח ישראלי, פשוט וטריוויאלי, יכול לשמש פתרון מדהים לבעיה גלובלית קשה ולסייע לחסוך במים, תוך חסכון בעלויות - גם במדינות בהן אין, לכאורה, מחסור.

רוצה לקבל את כל המבזקים של **צחמעריב לסלולרי שלך? לחץ כאן**